

dakle na svaki list papira po jednu kolonu teksta, koja sastoji iz 39 crta ostatak poslanice Rimljanima, obadvije Korinćanima, posl. Galaćanima i Efežanima, ostaje prostor, na kojem točno može stajati poslanica Židovima, a da iza toga ne ostaje nikakvih praznina. Druge poslanice ne dolaze u obzir, jer imaju već svoje mjesto: Filipljanima, Kološanima, 1. Solunjanima, kojoj je uvijek slijedila druga. Na koncu svega dolaze poslanice upravljene pojedinim osobama: dvije Timoteju, Titu i Filemonu. Postavivši, na koncu velim, u rečenu prazninu posl. Židovima, nastavlja se točno broj linija s lijeve strane teksta. Divan dokaz i autentičnosti i kanoniciteta!

Analogno je s poslanicom Židovima u Vatikanskom kodeksu, gdje je imala stajati pred poslanicom Efežanima, gdje se nalazi praznina (*lacuna*). Ovu mogu ispuniti točno i jedino retci posl. Židovima. Providnost Božja bdije nad naukom sv. Crkve!

Kratice daje u shemi,⁹⁸ ali one nijesu druge, nego li one, koje prikazuje u općem uvodu u I. svesku. Datumi su također oni isti.

Otkrivenju sv. Ivana posvećuje pod istim podnaslovima od XI.—XIII. stranice. Kod samog teksta lijepo se ističe sačuvani veliki odlomak posl. Rimljanima. Čitavih 9 stranica. No najljepši komad Novog Zavjeta najbolje sačuvan jest Otkrivenja sv. Ivana od 17—35. str. velikog četvrt formata. I ovim je tekstovima dodan kritički aparat ispod linije, ali vrlo lagan, nimalo zapleten kao na pr. ovaj u Evanđeljima u II. svesku. Tekst je ovog Pavlova kodeksa i Otkrivenja vrlo dobro sačuvan, u prispodobi s evandeoskim tekstom mnogo, mnogo bolje. Možda je to znad manjeg upotrebljavanja.

Za ljetopis Hrvatske Bogoslovske Akademije.

I. — † Dr. Rudolf Vimer, kanonik zagrebački. (21. III. 1863.—28. X. 1933.) S pokojnim je kanonikom Vimerom naučna biblička struka kod nas izgubila vrijednog i sposobnog pretstavnika. Već god. 1894. postao je dr. V. docentom za pomoćne biblijske znanosti na našem fakultetu i kao takav je predavao sirski, kaldejski i arapski jezik. Slijedeće je godine boravio u Palestini na studiju i proučavanju. God. 1896. postaje izvanrednim, a god. 1899. redovnim sveučilišnim profesorom za Novi zavjet. Predavao je na fakultetu ne samo do svog imenovanja zagrebačkim kanonikom (1911.), nego i slijedeće akademske godine. God. 1900/1901. bio je rektorom sveučilišta.

Odmah od osnutka »Bogoslovske Smotre« javlja se kao saradnik među ostalima i dr. V. Štampane su ove njegove radnje:

Godište II. (1911.): Istočni običaji i sv. pismo, I. Podneblje str. 1 i sl., II. Pastiri str. 127. i sl., 2) Malta ili Mlijet? str. 217—235 i 313—334.

⁹⁸ Isto, str. IX.

Godište III. (1912.) donosi nastavak radnje: Istočni običaji i sv. pismo, III. Kruh, str. 30—40 i IV. Vino, str. 357—368.

Godište IV. (1913.) opet nastavlja istu radnju: V. Zaruke, str. 41—50, VI. Svadba str. 179—188. U istom je godištu novi prinos: Ne Mljet već Malta, str. 313—328 i 436—455 kao odgovor na repliku posv. biskupa Palunka.

Posebno je štampao: 1) Introdokcija u sv. pismo Novog Zavjeta, 2) Muka i slava G. N. Isusa Krista, 3) Život sv. Pavla apostola, 4) Život G. N. Isusa Krista.

Hrvatska Bogoslovska Akademija imenovala ga je ne dugo iza svoga osnutka članom radnikom (15. VI. 1926.), pa mu se i ovim kratkim spomenom odužuje uz poklik: Neka mu je trajna i časna uspomena! Počivao u miru!

II. — Predavanja u priredbi Hrvatske Bogosl. Akademije držana su u prošlom jesenskom i ovogodišnjem proljetnom roku. I ako je broj slušača prosječno manji, nego prošle godine, valja reći, da on još uvijek zadovoljava, kad se uzme u obzir, koliko se u Zagrebu na sve strane predaje. Istina, za katolički grad Zagreb taj je broj (100) dosta malen. Možda je i nedjelja 11 sati, baš za katolike nezgodno vrijeme. A možda je nešto krivnje i na samim predavačima, izboru tema i sl. Sve to dolazi u obzir kod javnih predavanja, kako se najbolje vidi u zagrebačkom »Pučkom sveučilištu«. Tamo jedni imaju redovno veliki, a drugi stalno mali broj slušača, čak i ispod 40. HBA misli nastaviti radom i nadalje u uvjerenju, da je ovaj posao i ovako, kakav jest, ne samo potreban, nego i koristan.

Jesenas su predavali:

- 19. XI. 1933. Bošković o. Hijacint: Nove struje u modernoj filozofiji.
- 26. XI. „ Alfírević o. Ante: Božji putevi i znanost.
- 3. XII. „ Šimrak prof. Janko: Crkvena aktuelna pitanja.
- 10. XII. „ Grabić o. Petar: Lurdska čudesa.
- 17. XII. „ Kalaj dr. Janko: Iz povijesti glagolice.

Ove su godine nastavili:

- 4. II. 1934. Grimm o. Karlo: Inkvizicija.
- 11. II. „ Živković prof. Andrija: Zakonska sterilizacija u Njemačkoj.
- 25. II. „ Ivšić prof. Milan: Katolička Crkva prema savremenim gospodarskim i socijalnim pitanjima.
- 4. III. „ Lach dr. Josip: Što je život.
- 11. III. „ Gahs prof. Aleksandar: Kako je H. Bergson upoznao osobnoga Boga.
- 18. III. „ Blažada prof. Miho: Kako se Hrvati prikloniše zapadu.

A. Ž.